

Книги автора

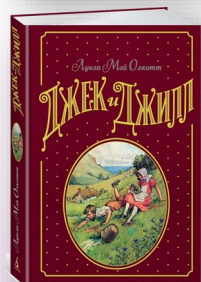
Маленькі жінки : навчальний посібник відповідає вимогам чинної програми з англійської мови = Little Women / Луїза Мей Олкотт ; [адапт., вправи, словник І. С. Скідан]. – Київ : Арій, [2020]. – 144 с. : іл.

Маленькі чоловіки : [роман] / Луїза Мей Олкотт ; [пер. з англ. Богдани Носенюк]. – Харків : Фоліо, 2020. – 301 с.

Хлопчики Джо : [роман] / Луїза Мей Олкотт ; [пер. з англ. Богдани Носенюк]. – Харків : Фоліо, 2020. – 365 с.

Джек и Джилл : роман : [для среднего школьного возраста] / Луиза Мэй Олкотт ; [пер. с англ. А. Иванова и А. Устиновой]. – Санкт-Петербург : Азбука : [Азбука-Аттикус], [2019]. – 446

Маленькі жінки : [роман]. Ч. 2 / Луїза Мей Олкотт ; [пер. з англ. Богдани Носенюк]. – Харків : Фоліо, 2019. – 332 с. : іл.

Стівенсон, Р. Л. Викрадач тіл та інші загадкові історії / Роберт Луїс Стівенсон, Луїза Мей Олкотт ; [пер. з англ. А. Нікіфорова-Вакалюк]. – [Тернопіль] : Навчальна книга-Богдан, [2019]. – 136 с.

Цитати

«...поки діти можуть залишатися дітьми, нехай залишаються. Дорослими вони встигнуть завжди стати».

«Коли ви відчуєте невдоволення життям, подумайте про те, що ви маєте, і будьте за це вдячні».

«Краще бути щасливими старими дівами, ніж нещасними дружинами чи нескромними дівчатами, які бігають у пошуках чоловіків».

«Хороші люди чомусь часто вмирають зарано».

«Доброта завжди краща за силу. Спробуй побачиш».

Луїза Мей Олкотт. Маленькі жінки.

Наша адреса: вул. Кирилівська, 117,
м. Київ, 04073, тел./факс (044)468-01-10,
email: crb_franko@ukr.net

ЦБС Подільського району
м. Києва
ЦРБ ім. Івана Франка

**Пам'ятні
літературно-мистецькі
дати 2022 року**

випуск №17

**Луїза Мей Олкотт
29.10.1832 – 06.03.1888**

**до 190 річчя
від дня народження**

Київ, 2022

Біографічні дані

Луїза Мей Олкотт – американська письменниця. Відома завдяки тетралогії романів «Маленькі жінки» (1868), «Хороші дружини» (1869), «Маленькі чоловіки» (1871), «Хлопчики Джо» (1886) про дитинство та юність чотирьох сестер, базовані на власному досвіді дитинства. Романи багато разів перевидавалися та стали класикою книжок для дітей та підлітків. За їх мотивами створювалися сценічні та кіно постановки. Ім'я письменниці та її твору стали відомими брендами, що використовуються і досі, наприклад, для надання імен лялькам.

Луїза – дочка відомого просвітителя і письменника-трансценденталіста Амоса Бронсона Олкотта і Ебігейл Мей Олкотт. З'явилася на світ дівчинка саме на 33-й день народження свого батька. Була Луїза другою із чотирьох дочок Амоса і Ебігейл.

У 1834-му Олкотти переїхали до Бостона. У штаті Массачусетс Амос Олкотт заснував експериментальну школу і разом з Ральфом Уолдо Емерсоном і Генрі Девідом Торо прилучився до Трансцендентального Клубу.

Освіту Луїза отримувала переважно вдома; головним учителем був батько, проте іноді йому на допомогу приходили згадані вже Торо, Емерсон, Натаніель Готорн і Маргарет Фуллер.

Вже дорослою Олкотт стала затятою аболіціоністкою і феміністкою; в 1847-му в будинку Олкотт тиждень переховувався раб.

Через скрутне становище родини Луїза рано почала працювати вчителькою, швачкою, гувернанткою, хатньою працівницею.

З дитинства захоплювалась літературою. Першу свою книгу – «Квіткові казки» – Луїза опублікувала в 1849-му; в цю книгу увійшла добірка казок, написаних Еллен Емерсон, дочкою Ральфа Емерсона. Деякий час Олкотт писала для «Atlantic Monthly».

Під час Громадянської війни Луїза шість тижнів працювала медсестрою. У цей час Олкотт писала додому надзвичайно цікаві листи – пізніше вони були видані окремою збіркою, яка й привернула увагу критиків; закріпила ж успіх вона автобіографічною повістю «Настрої».

Деякий час Луїза публікувала надзвичайно пристрасні й енергійні твори під псевдонімом А. М. Барнард. Головні герої цих творів відрізнялися неймовірною силою волі і активною позицією у досягненні бажаного, незважаючи ні на які труднощі.

Писала Олкотт і для дітей. Власне, ці її творіння були прийняті настільки тепло, що до «дорослої» літератури Луїза вирішила не повертатися.

Справжня слава до Олкотт прийшла після того, як «Roberts Brothers» опублікували першу частину «Маленьких жінок»; сталося це у 1868-му. Друга частина вийшла у 1869-му; у 1871 році була опублікована книга «Маленькі чоловіки». Завершила «Сагу сім'ї Марч» книга «Хлопчики Джо».

Цікаво, що якщо перші книги були дещо автобіографічні (власне, образ Джо Марч Луїза писала з себе самої), далі шляхи героїні та її прототипу розійшлися досить радикально; так, на відміну від Джо Марч Луїза Олкотт заміж так і не вийшла.

Фільм 1994 року «Маленькі жінки», за однойменним романом, мав великий успіх, тому й був номінований на три премії «Оскар».

Активно писати Луїза продовжувала до кінця своїх днів; не зупинили її навіть досить серйозні проблеми зі здоров'ям. Чим були викликані ці проблеми, зараз сказати важко; довгий час біографи письменниці грішили на отруєння ртуттю (під час лікування черевного тифу довгий час приймала каломель), проте останнім часом більше схиляються до версії аутоімунного захворювання, – ймовірно, вовчаку.

Померла 6 березня 1888 року в Бостоні, через два дні після смерті батька. Її поховали на сонному кладовищі Холлоу в Конкорді на схилі гори, відомому як «Авторський хребет».

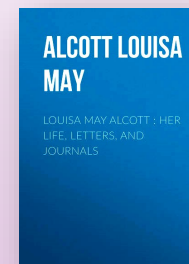
Твори Луїзи Олкотт продовжують друкувати величезними тиражами і сьогодні.

На честь Луїзи Олкотт названо кратер на Венері.

Книги про Луїзу Мей Олкотт

Улюра, Г. Луїза Мей Олкотт / Ганна Улюра // Ніч на Венері : 113 письмениць, які сяють у темряві. – Київ, 2020. – С. 131–134.

Louisa May Alcott. Луїза Мей Олкотт: Її життя, листи, та щоденники = Louisa May Alcott: Her Life, Letters, and Journals / Ednah Dow Cheney. – Uniwersytet Michigan : Roberts Bros, 1889. – 404 p.